

podvodu je asi ztracen. Úplnou kopii jsem poslal paní E. J. Neave (mojí tetičce) do Walesu nedlouho před její smrtí. Zdá se, že už ji nikdy nedostanu zpět. Ztracena — nebo zničena zbrklými pozůstalými?“ Oproti tomu později poznamenal, že bylo nalezeno úplné znění poznámek a legendy (Příběhu Adanël). V pozdním věku se můj otec obával, že by se mu mohly věci poztráct, a tak je uchovával na mnoha oddělených místech, což vedlo k podobným zmatkům. Jane Neave zemřela v roce 1963.

24. *Lindar* „Pěvci“ pro *Teleri* a *Tareldar* „Vznešení elfové“ — viz slovníček v *Silmarillionu*, hesla *Teleri* a *Eldar*.
25. Je zajímavé, že starší forma *Melko* se zde uvádí jako alternativní.
26. Jméno *Noldor* je zde psáno s tildou, která značí zadní nosovku, jako *n* v slově banka. V pozdějších letech ji můj otec běžně používal, ač ji čas od času zapomněl poznačit (žádný z jeho psacích strojů ji totiž neměl). V této knize není označena nikde.
27. *melk*- tento kořen byl nejdříve psán s dvěma samohláskami, snad *melek*-, ale druhá samohláska byla začerněna.

ATHRABETH

Toto pozoruhodné a dosud neznámé dílo, *Rozhovor Finroda a Andreth*, je sice zasazeno do mnohem pozdější doby než všechna ostatní v této knize [chápej: v *Historii Středozemě*, dílu 10], přesto s ohledem na dobu vzniku a zaměření do ní patří, spolu s ostatními písemnostmi „druhé fáze“ přepracovávání *Silmarillionu* po *Pánu Prstenů*. [JRRT přepracovával látku *Silmarillionu* po vydání *Pána Prstenů* celkem dvakrát, na začátku a na konci padesátých let. Tento materiál je zpracován v desátém a jedenáctém díle *Historie Středozemě*, je však rozdělen podle jiného klíče: v desátém jsou práce mytologické, filosofické a „valinorské“, kdežto v jedenáctém díle legendární, hrdinské a „belcérianské“. Z tohoto hlediska je *Athrabeth* těžko zařaditelný.] Rozhodl jsem se, že bude nejlepší, nechám-li ho jako samostatnou část a nezahrnul jsem ho do páté části, která obsahuje různé podobné písemnosti; na rozdíl od nich je však toto dílo rozsáhlé a ukončené a otec se na ně několikrát odkazuje jako na zcela zásadní.

Textologická situace je jednoduchá, pokud se týká vlastního *Rozhovoru*. Rukopis A se stylem i vzhledem velice podobá *Zákonům a zvykům Eldar*, a je i stejně jasný a plynulý, ačkoliv v tomto případě se zachovalo i několik stránek poznámek, ze kterých plyne, že jich muselo existovat více. Zachovaly se i dva profesionální strojopisy, pořízené z rukopisu nezávisle na sobě po zanesení všech oprav. První z nich, B, který je snad starší, je bezvýznamný; je v něm mnoho překlepů a otec ho prolétl jen zběžně a provedl v něm málo oprav. Druhý z nich, C, má i průklepovou kopii, je mnohem lepší, ale ani on není bez chyb. Otec ho pročetl velmi pozorně a zanesl do něj mnoho drobných oprav, ale uteklo mu několik chyb, protože ho neporovnal s rukopisem. Zde uvedený text vznikl převážně z rukopisu, do nějž byly zaneseny opravy provedené ve strojopisech.

Ani jeden ze strojopisů *Athrabeth* není opatřen žádným nadpisem. Rukopis naopak nese nadpis: O SMRTI ERUOVÝCH DĚTÍ A POKAŽENÍ LIDÍ s přidaným nadpisem nebo podnadpisem: ROZHOVOR FINRODA A ANDRETH a je rozšířen o dvě stránky úvodního textu, který předchází větě, kterou začínají strojopisy. Tento úvodní text je ve skutečnosti pokračováním eseje, který můj otec oddělil. Je uveden pod názvem *Aman* v této knize. [Historie Středozemě, díl 10, pátá část; v tomto výboru uveden není.]

Otec tento úvod posléze přepsal na stroji (i s kopií) a připojil ho na začátek profesionálního strojopisu C. Nemá žádný nadpis ani jiné označení. Při přepisování byl značně přepracován, ale podržel si obsah sdělení rukopisu, takže jsem musel upozornit jen na několik rozdílů.

Datace rukopisu: dílo bylo napsáno až po dokončení rukopisu *Zákonů a zvyků Eldar*, což je zřejmé z poznámek typu: „Úplné pojednání o této věci bude uvedeno v *Athrabeth Finrod ah Andreth*“ nebo „Viz *Athrabeth*“. Je také zřejmé, že následovalo až po strojopisu B *Zákonů a zvyků*, protože se v něm užívá slovo